

Nadežda Elezović

Sacred in Modern Abstract Art

Moderno apstraktno slikarstvo zasniva se na stvaranju novih oblika u konstrukciji slikarske forme, koja označava nemimetičko, neprikazivačko, aikonično slikarstvo. Neovisno što je avangardna umjetnost početka 20. stoljeća svojim umjetničkim postupcima i teorijskim polazištima zastupala teze o autonomiji umjetnosti, pojedini umjetnici modernog apstraktnog slikarstva nisu se odrekli područja duhovnosti, religijskog i spiritualnosti. Posredstvom učenja heterodoksnih duhovnih pokreta sredine i kraja 19. stoljeća, ponajprije teozofije Helene Petrovne Blavatsky i Annie Besant, te antropozofije Rudolpha Steinera, kao polazištem za kreiranje modernog apstraktnog slikarstva, Vasilij Kandinski izvodi teoriju lirske apstrakcije, Piet Mondrian redukcijom elemenata kreira neoplasticizam, dok Kazimir Maljevič uspostavlja najradikalniji oblik modernog apstraktnog slikarstva – suprematizam. Prema izvornim esejima umjetnika V. Kandinskog, P. Mondriana, te K. Maljeviča, odnosno teorijama modernog apstraktnog slikarstva, rad istražuje utjecaje sistema mističnih učenja na razvoj lirske apstrakcije Kandinskog, neoplasticizma Mondriana te suprematizma Maljeviča.